

IRTONUMERO 20 p.

Näppäilijän UUTISET

N:o 3–4 ▪ Ohjeita valokuvauksen ja kaitaelokuvauksen harrastelijoille ▪ Elokuu 1966

KUVAUSKOHTEENA

rapukuu
marjakuu
tuulastuskuu

VARPU KUUSELA, HKI

VARPU KUUSELA, HKI

- 1. HILLITYSTI JA ARVOKKAASTI
- 2. SEURAAVA . . .
- 3. "TÄHTI KONSERTTILAVALLA"

REIJO JÄRVINEN
ESPOO

Raimo Hallama:

KOLMAS ULOTTUVUUS

Kamerataiteessa syntyy luonnostaan, optisesta kuvanmuodostuksesta johtuen, keskusperspektiiviin perustuva syvyysvaikutelma. Kamerataiteessa voimme **perspektiivillä** ymmärtää syvyyteen ryhmittyneiden esineiden suuruussuhteita kuvassa. **Liioitellussa** perspektiivissä taaempi esine on hyvin pieni etualaan verrattuna, se näyttää olevan paljon taaempana, maailma näyttää avartuneelta. **Supistetussa** perspektiivissä taaempi esine ei ole sanottavasti etummaista pienempi, se näyttää olevan välittömästi etummaisen takana, maailma näyttää tiivistyneeltä. Ja **normaali** perspektiivi on tietysti näiden välissä.

Pituussuhteiden toistumistapa määrää myös viivojen väliset kulmat. Modernin pilvenpiirtäjän ylin vaakasuora ikkunarivi on kadun tasosta kuvattaessa paljon kauempana kuin alin, se kuvautuu siis lyhyempänä, pystysuorien ikkunarivien on näin ollen pakko kuvautua kallistuneena, pystysuorat ikkunarivit leikkaavat kuvassa toisensa vinosti. Liioitelussa perspektiivissä on myös kulmien vinous liioiteltu.

Perspektiivin luonteen määrää **kuvausetäisyys.** Jos haluamme saman kuvakoon ja kuvautumismittakaavan puitteissa vaihtaa etäisyyttä, on meidän muutettava kameran objektiivin polttoväliä – tästä harhaluulo että polttoväli sellaisenaan määräisi perspektiivin luonteen. Tavallisia tapauksia ajatellen voidaan sanoa, että normaalin perspektiivin antaa objektiivi, jonka polttoväli on 2-kertainen verrattuna negatiivin kuvakoon lävistäjään, siis esim. kinofilmikamerassa normaalipolttoväli on noin 10 cm. Elokuvauskameroiden normaaliobjektiiveilla on tällainen normaalin perspektiivin antava polttoväli, mutta valokuvauskameroissa on ns. normaaliobjektiivin polttoväli vain noin puolet todellisesta normaalista. Valokuvauskameran ns. normaaliobjektiivi antaa liioittelevan perspektiivin, sitä pitäisi oikeastaan kutsua laajakulma-objektiiviksi. Pitkäpolttoväliset tele-objektiivit antavat supistetun perspektiivin.

Kuvan perspektiivin luonne on voimakas ilmaisukeino, jonka suhteen erityisesti valokuvauksen harrastajien "kuvasilmä" on valitettavassa määrin turtunut, ilmeisesti juuri valokuvauskameroiden ns. normaaliobjektiivin yksitotisen liioittelevasta perspektiivistä johtuen. Ja kuitenkin perspektiivin luonne on yhtä tärkeä asia kuin kuvakulma, jolla sommitteluun vaikutetaan sivusuunnissa.

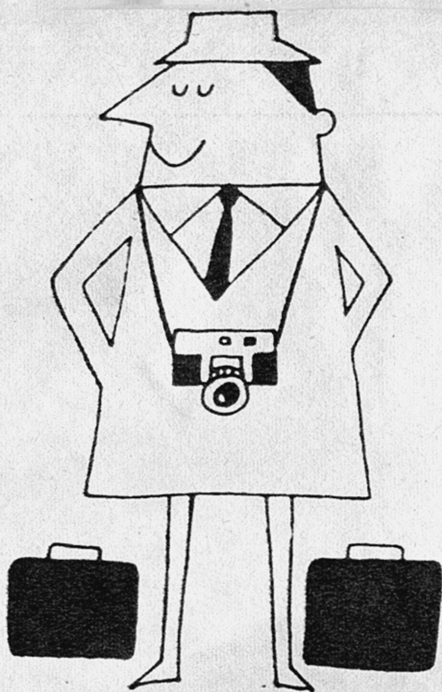
Värilläkin on merkityksensä syvyysulottuvuuden ilmaisemisessa. Lämpimät värit, varsinkin punainen, nähdään mielellään etualaan kuuluviksi, lähellä oleviksi, kun taas sinertävät vivahteet nähdään kauempana sijaitseviksi. Tämä saattaa johtua silmälinssin väripoikkeamasta, punainen kuva ja sininen kuva eivät ole silmässä tarkkoja samalla silmälinssin asennolla. Myös kirkas väri tajutaan etualaan kuuluvaksi, vastaava vivahde himmeämpänä taustaan sisältyväksi; kyllätyksen väheneminen on oikeastaan eräänlaista usvautumista kaukaisuutta kohti siirryttäessä.

Syvyyden ilmaisemiseen on vielä monia muitakin keinoja. Pinnan yksityiskohdat, sen elävyys, varjojen sijainti ja voimakkuus, kuvatarkkuuden muuttuminen syvyyssunnassa, taustan usvautuminen ovat ehkä tärkeimmät keinot. On mitä tärkeintä, että kaikki syvyyttä ilmaisevat tekijät on sommiteltu tarkoituksenmukaisesti, joko samansuuntaisesti syvyyttää tehostaen tai sitten vastavoimiksi. Syvyyden ilmaisu on kamerataiteen harrastajalle hyvin antoisa harjoittelun aihe, järkevästi työskennellen voi siitä oppia paljon.

● KATSE JUKKA PAKASLAHTI, HKI

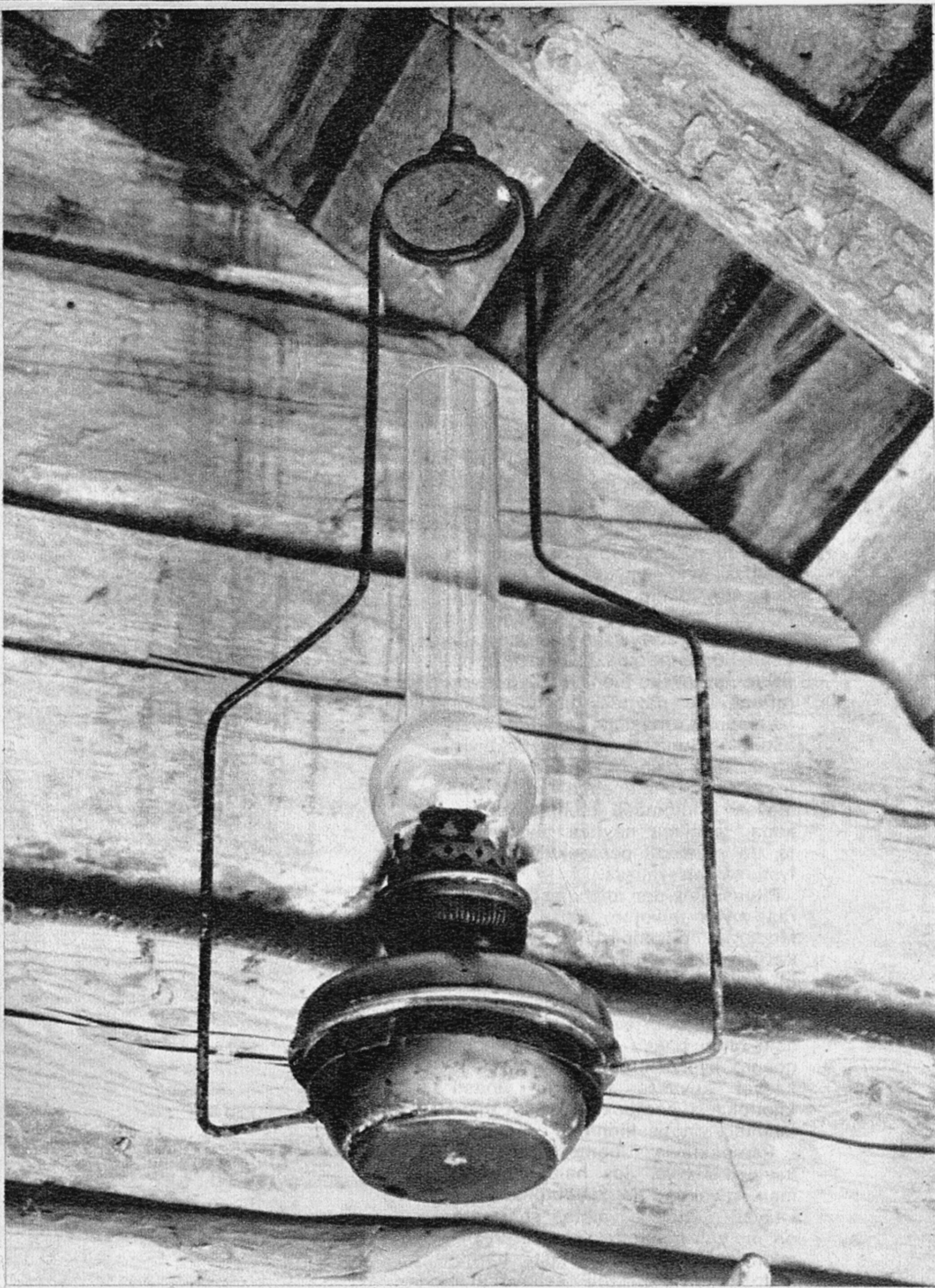
KUMPI ON KUMPI ?

Me matkustamme ja se on oikein. Me myöskin valokuvaamme matkoilla ja sekin on oikein. Mutta on eräs asia, joka mielestäni tässä ketjussa ei ole oikein. Se on tuo vimma valokuvata seurue aina kuvapatsaiden juurella.

Rohkeimmat tämän kuvaushaaran vastustajat ovat julistaneet pannaan koko patsaskuvauksen, kyllästytyään katselemaan lukemattomia patsaan juurella otettuja seurueposeerauskuvia. Mistä liekään kotoisin koko tapa, tiedostamattomasta halustako pystyttää muistomerkki itselleen, halusta kertoa ystäville tuolla ja tuolla olen käynyt, tämä kuva on siitä todistuskappaleena, vai yksinkertaisestiko siitä, että "kun muutkin, niin miksemme mekin" sen enempiä ajattelematta. No olipa syy mikä tahansa, psykologinen tai sosiologinen, on meidän myönnettävä, että olemme itsekin tuolloin tällöin samaan kuvauslajiin sortuneet. Erään ruotsalaisen valokuvaajan kertoman mukaan ruotsalaiset ovat idioottimaisen näköistä väkeä. Toteamus johtuu pelkästään tuhansien ruotsalaisten näppäilijöiden poseerauskuvien tarkastelusta. Ihmiset tuijottavat edelleen mielellään valokuvassa, koska eivät osaa olla luontevasti. Kuvausjäykkyys voi olla perintöä valokuvauksen alkuajoilta, jolloin oli seistävä paikoillaan liikahtamatta useita sekuntteja tai minuutteja tavattoman hitaitten filmien ja alkeellisten valaistuslaitteiden takia. Naurahdamme tosin katsellessamme iso-äitimme aikuisia valokuvia, mutta emme huomaa, ettei ole paljonkaan eroa omissa valokuvajäykissä ilmeissämme useissa otoksissa. Mistä sitten johtuu ilmejäykkyys: koetetaan tehdä edullinen vaikutus, tiedetään mikä ilme itsellämme on valokuvauksellisin tai tuijotetaan vain ja toivotaan, että koko touhu olisi pian ohi. Elävä valokuva on tosiaan vaikea luoda, helpompi olisi sarjaotos, jossa kuvattavan kanssa kaiken aikaa samalla keskusteltaisiin ja samanaikaisesti kuvattaisiin.

K. S.

● ELÄKKEELLÄ

ERKKI SORSA
HAMMASLAHTI

MATIAS:

SYNKKÄ YKSINPUHELU

Näin syksyn kynnyksellä saattavat olosuhteet olla suotuisat epänormaalisten aivotoimintojen syntymiselle. Tulee vaivutuksi mietteisiin.

Koska tämä synti on kuitenkin niin harvinainen, ettei sillä ole poliittis-taloudellista merkitystä, ei sitä myöskään laissa ole kielletty. Siis sallittakoon minun kuriositeetin vuoksi. Valokuvailijana.

Tilanne pahenee tarkalleen sanottuna elokuun 20:nnen päivän vaiheilla, jolloin pakenen mökkini suojaan turvaan haulikoilta. Silloin nim. alkaa niinsanottu metsästys, tappamisen harrastus valtion luvalla. Ja pientä ovat silloin pitkätkin linssit, kun haulikot puhuvat.

Epäinhimillisessä tilassani tulin verranneeksi näitä kahta harrastusta keskenään, siis valokuvausta ja metsästystä. Ensi säikähdystä tilastani lievensi kuitenkin se, että muistin lukeneeni aikaisemmin joillekin käyneen samalla tavalla. Olivat tulleet ajatelleeksi, että niissä on jotain eroa, ja minä tulin aivan samaan tulokseen.

Kysyin katekismuksen tavoin itseltäni: mitä se on? Ja vastasin siihen, että sitähän se on! Vaivuin suureen melankoliaan, josta noustaan vain hitaasti ja verukkeita tehden.

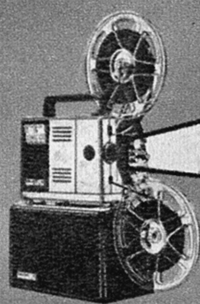
Niinpä tulin sitten viimein ajatelleeksi, että ajattelen – olen siis olemassa, ja että jos pistän pääni ovesta ulos, ei minua lain mukaan saa ampua, ja ihmettelin. Onhan tämä nyt sentään parempaa elämää kuin esim. dinosauruksen aikaan! Tulin melkein liikuttuneeksi. Niinpä peruin ja peruin mustia ajatuksiani, eikä mennyt kauaakaan kun jo olin suorastaan onnellinen siitä, että elin nyt enkä esim. siihen vanhaan hyvään aikaan, jolloin nuija olalla lähdettiin naapuriluolasta lounasaineita hakemaan.

Näin maailma tuntui taas parhaalta mahdolliselta, niin kuin filosofi on sanonutkin ja minä myös. Elämä on oikein mukavaa ja kehitys senkun kehittyy vaan. Täällä on jokaiselle jotakin. Kaikki voivat toteuttaa itseään ja purkaa estojaan. Myös ne kaikki kiltit pojat, jotka pienenä eivät ole saaneet tappaa, saavat näin hakea korvausta epäinhimilliselle lapsuudelleen. Metsästyskortin vain lunastaa.

Niin myöskin valokuvaaja. Elokuun puoliväliin asti hän voi suhteellisen turvallisesti kulkea metsissä ja rannoilla valokuvaamassa ja vielä senkin jälkeen hyvällä onnella, jos luoja suo. Todellakin, henkeään ja mainettaan vaarantamatta hän melkein koko kesän voi lähteä aamulla ongenvapa kainalossa ja kamera matopurkissa mutisten mennessään: – Hiivatinkomee onkiaamu muuten! Ja ellei kukaan näe, ei hänen tarvitse viipottaa onkivapaakaan, ehkäpä siimatonta, vetten päällä, vaan hän voi valokuvatakin.

Niin kuin näemme, valokuvailija siis voi elää ja menestyä maan päällä.

ENSIMMÄINEN KAITAFILMIMME

KULJIMME KUUSAMOSSA

Eräänä päivänä olette näin pitkällä: ensimmäinen kuvaamanne kaitafilmi on valmis esitettäväksi. Se on leikattu, tekstitetty, ehkäpä äänitettykin. Olette jo itse katsoneet sen muutamaan kertaan ja olette siihen tyytyväinen. Sitä iloa, jota Teille tämä filmi tuottaa, ette malta enää pidättää vain itsellänne, vaan haluatte antaa perheenne, sukulaisenne ja parhaiden ystäviennekin ottaa siihen osaa.

Niin kutsutte heidät siis ensi-iltaan suullisesti, puhelimitse tai vaikkapa hauskalla kutsukortilla. Kun juhlailta on käsillä, otatte esille projektorin ja valkokankaan.

(Jos Teillä ei vielä niitä ole, ne saa lainaksi vaikkapa Helioksesta). Vieraat saapuvat täsmällisesti, istuutuvat jännittyneinä odotusta täynnä paikoilleen. Valo sammuu. Hetkeen ei kuulu ääntäkään, kaikki istuvat hiirenhiljaa. Ja sitten alkaa projektori hiljaa surista, valokiila halkaisee pimeyden ja lankeaa valkokankaalle. Ensimmäiseksi näkyy filmin nimi: "Kuljimme Kuusamossa - 66", "Pekan onkiretki", ... jne. Ensimmäiset kohtaukset — hiljaisuus särkyy: "Tuohan on Sirkka, kuinka hän uikaan!" ja "— kuinka kaunista Teidän kesämökillä onkaan" ja "miten osaatkin?". Metri metriltä, projektorin suristessa, kasvaa innostus ja ihastus. Kysellään ja Te vastaatte (ellette ole jo äänittäneetkin filmiänne valmiiksi).

Mutta ennen kuin olette päässyt tähän saakka ja näin mutkattomasti, on alkujärjestelyihin toki täytynyt hieman enemmän paneutua, sillä olisi voinut käydä niinkin, että "missäs se tyhjä kela nyt onkaan, mikäs kumma tässä nyt on, kun tuo filmi ei tahdo mennä projektoriin, äh sehän onkin poikki — tuo kangas taitaa ollakin vinossa — hups, sehän menikin pimeäksi eikä minulla ole varalamppuakaan" jne. Tällaiset repliikit saattaisivat pilata koko tunnelman ja hyvänkin filminne näyttäisi kerrassaan ala-arvoiselta tällaisen alun jälkeen. Siksipä onkin syytä valmistautua huolellisesti, etenkin kun kysymyksessä on "ensi-ilta".

Esityshuoneeksi kelpaa normaali olohuone ja harvallapa onkaan muita mahdollisuuksia. Tyydyttävä pimennys on saatava aikaan tavalla tai toisella, sillä liika valoisuus pilaa tunnelman ja värit jäävät vaisuiksi. Pimennys onkin syytä järjestää etukäteen ja ainakin helposti järjestettäväksi, sillä vieraiden aikana on hankala etsiä sopivia pimennystarvikkeita. Tästä vaivasta päästään helpostikin, jos järjestetään esitysajankohta hieman myöhäisemmäksi, sillä näin syyspuoleen hämärää ei tarvitse toki liian kauan odottaa. Jos ulkovalaistus on liian lähellä ikkunaa, on sekin häiritsevä tekijä ja syytä ottaa huomioon.

Valkokankaan paikka ja kiinnitys voidaan katsoa valmiiksi samoin kuin projektorin etäisyys kankaasta. Projektori on sijoitettava tukevasti joko projektoripöydälle tai sen puutteessa kyllin vahvalle alustalle. Päällekkäin pinottuja tuoleja on syytä välttää, sillä horjuvina ne saattavat aiheuttaa ikävyyksiä. Tukeva silityslautakin käy paremman puutteessa ja pöydälle sijoitettava pieni projektorialusta onkin jo hieno juttu. Samoin on syytä katsoa, että projektorin verkkojohto ei sotkeudu jalkoihin, jos pimennetyssä huoneessa joudutaan syystä tai toisesta liikkumaan.

Katsojien tuolit pitäisi pyrkiä sijoittamaan mahdollisuuksien mukaan lähes samaan linjaan kankaan ja projektorin kanssa, sillä liian sivulta katsottuna kuva ei pääse oikeuksiinsa ja etenkin ns. helmikangasta käytettäessä liian sivussa istuvat näkevät kuvan huomattavasti himmeämpänä kuin keskellä olevat.

Projektorin kuvaportti on syytä puhdistaa aina ennen esitystä, sillä vaikka "villakoirat" elävöittäisivätkin filmiä, eivät ne värittöminä ole hauskimpia katsottavia. Samoin voitte ajaa filmin kerran läpi ennen esitystänne varmistuaksenne liitoksien pitävyydestä esitysmatkan sopivuudesta, oikeasta tarkennuksesta jne. Mikäli esitätte äänitehosteina vaikkapa vain musiikkia, olisi sekin mieluisaa kuulla valkokankaan suunnasta, joten sijoittanette nauhurinne tai levysoittimen kovaäänisen kankaan läheisyyteen.

Näin onkin tärkeimmät valmistelut tehty. Voitte luonnollisesti tuoda kaikki tarvittavat laitteet paikalle vasta esityksen alkaessakin, mutta mitä kauemmin nämä alkuvalmistelut kestävät, sitä enemmän tunnelma latistuu. Tässäkin tapauksessa valmisteluja voidaan lyhentää pujottamalla filmi jo valmiiksi projektoriin, jonka jälkeen tarvitsee vain nostaa laitteet paikoilleen ja esitys voi alkaa.

Kuinka nopeasti aika kuluukaan, kun se on täynnä mieluisia elämyksiä. Ennen kuin vieraamme huomaavatkaan, ilmestyy jo valkokankaalle "loppu"-teksti. "Eihän! nytkö jo! Sepä ikävää! eikösinulla ole toista filmiä? Sehän oli tosiaan ensimmäisesi".

Koska vieraanne pitävät filmeistänne haluatte näyttää toisenkin, jos Teillä on jo useampia filmejä valmiina. Mutta älkää missään tapauksessa ryhtykö vieraiden aikana kelaamaan takaisin filmiä. Esittäkää miten monta filmiä tahansa, mutta tehkää takaisinkelaukset vasta vieraiden lähdettyä.

Kun lopultakin kaikki on ohi ja valot sytytetään jälleen, kun Teitä onnitellaan ensiesityksenne johdosta ja ehkä hieman kadehtien keskustellaan harrastuksestanne, täyttää Teidät varmaan mukava tunne: kaitafilmaus on todella hauska harrastus — minun harrastukseni.

● EHTOOLLA — REIJO A. ENÄVAARA, HKI

● "REPPU JA REISSUMIES" YRJÖ METSÄLÄ KILPISJÄRVI

Maisemakuvien ei tarvitse olla Italiasta tai Afrikasta. Varsinkin nyt, kun lomasuuntana on Suomi, voisi yhtä hyvin kuvata kotimaataan. Kun ryhdytään tarkkailemaan tuttujakin maisemia kuvausmielessä, huomataan pian, että **jokaisella maisemalla** on sijainnista riippumatta **sadoittain kasvoja.**

Vaihteeksi varoituksia

"ÄLKÄÄ TANSSIKO KAKSISSA HÄISSÄ"

LUULEN VOIVANI OMAN KOKEMUKSENI PERUSTEELLA VAROITTAA TEITÄ YRITTÄMÄSTÄ KUVATA RINNAKKAIN SAMALLA INNOLLA SEKÄ MUSTAVALKOISELLE ETTÄ VÄRIFILMILLE. IKÄVIÄ KOKEMUKSIA KAHDEN ERILAISEN KUVAUKSEN YHDISTÄMISESTA SAIN JO AIKAISEMMIN "MUSTAVALKOISENA" AIKANA OTTAESSANI SAMALLA KAITAELOKUVIA. TÄLLÖIN KÄRSI AINA JOKO VALOKUVAUS TAI KAITAFILMAUS. JUURI VÄRIVALOKUVAUS VAATII NIIN PALJON HUOMIOTA, ETTEMME VOI LUOVUTTAA SIITÄ TIPPAAKAAN KUVIAMME VAARANTAMATTA. LUULEN, ETTÄ KAIKKI, JOTKA JONAKIN PÄIVÄNÄ JO OVAT YRITTÄNEET SAADA SEKÄ HYVIÄ VÄRIKUVIA ETTÄ ONNISTUNEITA MUSTAVALKOISIA YMMÄRTÄVÄT VAROITUKSENI.

VALOKUVAUKSELLE VIHAMIELISET SEURALAISET

KASVITIETEILIJÄ, JOKA TYÖHÖNSÄ ANTAUTUEN ETSII ALPPIEN KUKKARUNSAUDESTA HARVINAISTA KASVIA, EI MIELELLÄÄN OTA MUKAAN SEURALAISIA, JOILLE HEIDÄN JALOISSAAN OLEVAT KUKKASET OVAT YHDENTEKEVIÄ. KOKENUT VALOKUVAUKSEN YSTÄVÄKIN KUVAUSRETKELLE LÄHTIESSÄÄN VALITSEE MATKASEURAKSEEN SAMOIN AJATTELEVIA HENKILÖITÄ, JOTKA YMMÄRTÄVÄT HÄNEN HARRASTEENSA, EIVÄTKÄ JATKUVASTI VAADI KULKEMAAN ETEENPÄIN.

MATKUSTAMINEN SUURESSA SEURASSA MÄÄRÄTTYINE LÄHTÖAIKOINEEN JOHTAA PAKOSTAKIN NÄPPÄILYYN. SEURAMATKAT VOIVAT OLLA RATTOISIA, MUTTA HARVOIN OTOLLISIA VALOKUVAILIJALLE. USEIMMITEN JOUDUTAAN TYYTYMÄÄN RYHMÄKUVIEN JA SATUNNAISTEN "KAIKENMAAILMAN KOHTEIDEN" NÄPPÄILYYN; NÄPPÄILLÄÄN JOPA LIIKKUVASTA LINJA-AUTOSTAKIN. PUUTTUU JOUTOHETKIÄ SOPIVIEN KUVAUSPAIKKOJEN ETSIMISEEN TAI KOHTEEN PARHAAN VALAISTUKSEN ODOTTAMISEEN.

NÄKÖALAPAIKKAKUVAUKSEN ONGELMIA

VAROITAN TEITÄ VÄRIOTOKSISTA, JOTKA ON KUVATTU YKSINKERTAISESTI OJENTAMALLA KAMERA PÄIN MAISEMAA. KOHDATESSANI NÄKÖALA- TAI KIRKONTORNEISSA SATTUMALTA VALOKUVAUKSEN HARRASTELIJOITA, JOTKA UHKAROHKEASTI SUUNTAAVAT KAMERANSA VAALEANSINISEEN KAUKAISUUTEEN, VOIN TULOSTA AJATELLESSANI SUORASTAAN PAHOIN.

TÄLLÖIN OVAT MINUSTA "EMMA ASETUHAN TUOHON"-OTOKSET EHDOTTOMASTI MIELUISAMPIA, SILLÄ TUULEN PÖRRÖITTÄMÄ SEURALAINEN TOIMII AINAKIN TASAPAINOITTAVANA ETUALANA. SININEN KAUKAISUUS NÄYTTÄÄ SITEN VAIN KEHYKSILTÄ, JA SILTÄ ON RIISTETTY TUNGETTELEVA YKSIPUOLISUUS. HYVISSÄ KORKEILTA PAIKOILTA OTETUISSA KUVISSA ON SEN VUOKSI USEIN ERIVÄRINEN ETUALA. NÄIN SILMÄ VEDETÄÄN POIS KUVAN TODELLISESTA SINIVOITTOISUUDESTA. EI VOIDA SIIS ANTAA MINKÄÄNLAISTA NEUVOA SINISEN ELIMINOIMISEKSI, KOSKA TÄTÄ SINEÄ EI VOIDA POISTAA. SITÄ VOIDAAN AINOASTAAN — NÄENNÄISESTI — LIEVITTÄÄ VASTAKOHDILLA JA TEHDÄ HUOMAAMATTOMAKSI. NIITYN NYPPYLÄ LAITUMELLA OLEVINE KARJOINEEN, KAUKAISUUTEEN KATOAVA TIE, KUKKIA POIMIVAT LAPSET NIITYLLÄ JA NURMIKOLLE LEIRIYTYNEET IHMISET TARJOAVAT ESIMERKKEJÄ NÄISTÄ MAHDOLLISUUKSISTA. MUTTA JOS KUVAATTE SEUDULLA, JOSSA EI OLE MITÄÄN VASTAAVAA, AINOASTAAN KUVAAMISEN ARVOINEN KAUKAISUUS, PITÄISI EDES ERITTÄIN KIRKKAAN NÄKÖPIIRIN TAI KIINNOSTAVAN PILVIMUODOSTELMAN KORVATA PUUTTUVA ETUALAN VIEHÄTYS. MONISSA TAPAUKSISSA ON KUITENKIN OTOKSESTA LUOPUMINEN VIISAAMPAA KUIN YRITYS OLLA KYLMÄSTI VÄLITTÄMÄTTÄ KÄYTÄNNÖLLISEN VALOKUVAUKSEN KOKEMUKSISTA.

ENEMMÄN HARKINTAA KUVAUKSEEN

JOSSAKIN KUVA-ALALLA ON TAVALLISESTI JOKIN "VÄÄRÄ", KUVAAN KUULUMATON VÄRI TAI KOHDE. TÄHÄN SOPII OHJE: RAIVATKAA SE POIS TAI MUUTTAKAA SITÄ NIIN SUURESSA MÄÄRIN KUIN MAHDOLLISTA.

TEIDÄN TARVITSEE VAIN ESIM. MENNÄ KAMEROINENNE KYYKKYYN HAVAITAKSENNE KUINKA KUVAUSRAJAUS MUUTTUU. KATSOKAAPA KUVIANNE KERRAN NÄIN RAJAUSMIELESSÄ JA TUTKIKAA MITÄ HÄIRITSEVIÄ ESINEITÄ NIIHIN EI OLISI SAANUT KUULUA. EI OLE SUINKAAN MUKAVAN NÄKÖISTÄ, JOS ESIM. MUOTOKUVASSA JUURI HENKILÖN PÄÄN YLÄPUOLELLA KOHOAA PUU TAI PUHELINPYLVÄS, JOKA NÄYTTÄÄ SILLOIN KASVAVAN PÄÄSTÄ. JOSKUS VOITTE KALLISTAMALLA KAMERAA POISTAA KUVASTA JOUKON ESINEITÄ, JOILLA EI OLE MITÄÄN TEKEMISTÄ KUVANNE AIHEEN KANSSA. JOTTA TULISI HAVAINNOLLISEN SELVÄKSI YLEISKUVAN JA LÄHIOTOKSEN ERO (JÄLKIMMÄISEN EDUKSI!) KANNATTAA KUVATA ESIM. KESÄISTÄ TORIELÄMÄÄ ENSIN KOKEEKSI JONKINLAINEN YLEISKUVA KOKO TORIHYÖRINÄSTÄ (MIKÄ KIRJAVA SEKASOTKU!) JA SITTEN LÄHIKUVA, MIELUUMMIN TILANNEKUVA YHDESTÄ KOJUSTA. SAMOIN VOITTE KUVATA YLEISKUVAN PUUTARHASTA JA SEN JÄLKEEN MUUTAMAN LÄHIKUVAN HEDELMÄPUUN TAI MARJAPENSAAN OKSASTA TAI YHDESTÄ KUKASTA. MIKÄLI ETTE VOI SAADA SOPUSOINTUISTA OTOSTA KUVA-ALAA RAJAAMALLA TAI KUVAUSKULMAA MUUTTAMALLA, LUOPUKAA KOKO OTOKSESTA. SIIHEN TARVITAAN KUITENKIN USEIN ENEMMÄN ROHKEUTTA KUIN HARKITSEMATTOMAAN NÄPPÄILYYN.

NÄMÄ "OTA TAI JÄTÄ"-KATKELMAT OVAT WALTER BENSERIN TEOKSESTA "VÄRIVALOKUVAUS KÄYTÄNNÖSSÄ".

● "MUUN MAAN MUSTIKKA" OLLI MAKKONEN KARHUNPÄÄ

MATKUSTAMINEN ON VERTAILUA

MATKUSTAMINEN
HIENOIN JUOVUTUSJUOMA, JONKA TUNNEN

NÄHKÄÄ MAISEMA OIKEASSA VALOSSA

Geologinen rakenne määrää kunkin maiseman perusmuodon. Korkeat vuoristot, tasangot ja kukkulaiset maat ovat määrätyn geologisen kehityksen tuloksia ja antavat maisemalle erikoisen leiman. Tämä luuranko on paljas tai kasvipeitteen peitossa: puut, pensaat, niityt ja pellot ovat peruspohjan mukaan erilaisia ja maisemalle luonteenomaisia. Näiden lisäksi tulevat ihmisten maisemaan tekemät muutokset, tiet, talot, kanavat, rautatiet, sähköjohdot, pylväät, aidat, kentät jne. Viimeinen ja vähäpätöisin maisemien muuttaja on aurinko, sade, vuodenajat, tuuli ja pilvet.

Valokuvauksessa on kysymys siitä, että havaitaan maisemassa sille luonteenomaiset piirteet ja toistetaan ne kuvassa. Sen joka tuntee maiseman luonnossa, täytyy tuntea se jälleen kuvassa. Ellei hän sitä tunne, on hänen kuvan mukaan osattava muodostaa itselleen käsitys maisemasta.

Vielä jonkin aikaa sitten pidettiin maisemakuvia vain "taiteellisena" tehtävänä. Ihanteena oli "tunnelmalliset" maisemakuvat. Tällöin ei yleensä tullut kysymykseen **maiseman tyypillisen luonteen esille tuominen.** Niinpä jättiläismäisiä auringon valaisemia "pumpulipilviä", sateen piiskaamia koivuja, erilaisia myrskytunnelmia, suurenmoisia auringonlaskuja, sumua ja vieläpä rapisevia syksyn lehtiä pidettiin parhaina. Niin mielettömältä kuin se kuulostaakin: erikoisesti satunnainen maisemissa, nimittäin sen vaihtuva ilmenemismuoto eri vuodenaikoina ja epätavallisissa ilmastollisissa olosuhteissa on ollut valokuvauksen pääteemana ja on sitä luonnollisesti jossain määrin vielä nykyisinkin. Kun omaksi huvikseen kuvaajaa eivät sido mitkään opit eivätkä suuntaukset, hän voi käyttää kameraansa oman näkemyksensä mukaisesti. Me pyrimmekin vain antamaan vihjeitä, jotka helpottavat itse kutakin kuvaamaan teknillisesti "oikein" ja että kuvaaja välttyisi ottamasta sellaisia kuvia, jotka hän jossakin vaiheessa kuitenkin toteaa melko arvottomiksi. Niinpä esim. pilvet ja auringonlaskut maailman kaikilla rannikoilla näyttävät samanlaisilta eivätkä merenkään aallot ole juuri erilaisia. Sellainen kuva voidaan siis ottaa missä tahansa ja eikä ole niinkään maisemakuva kuin tunnelmakuva, jossa maisema on vain tämän tunnelman ylläpitäjä, jota ilman tätä tunnelmaa ei voisi syntyä.

Mainitsimme jo alussa, että jokaisella maisemalla on sadoittain "kasvoja". Aurinko — ainoa maisemavalolähde — jo yksin muuttaa väreillään koko ilmapiirin vuodenaikojen ja vuorokaudenhetkien vaihtuessa. Tärkeä neuvo: Uhratkaa yksi lomapäivä, yksi värifilmi saadaksenne kokemusta omista havainnoistanne! Opitte siitä enemmän kuin tusinasta kirjoja. Yksi otos varhain aamulla ja sen jälkeen otos aina muutaman tunnin väliajoin aina auringonlaskuun asti, mutta aina sama näkymä samasta paikasta. Valitkaa aurinkoinen päivä, silloin erot ovat selvimmät. Siten hankitte nopeimmin ja varmimmin sen, mistä yleensä maisemakuvauksessa kaikki riippuu: **"värilämpötilavaiston".** Ilman tällaista valonväritajua on kaikki maisemavalokuvaus kokeilua, sattumia ja epäonnistumisia.

Tasaisia peltonäkymiä verrattomasti monimuotoisempia ovat mäkimaisemamme. Niistä saa risteileviä taustoja, viivoja, perspektiivisiä heijastumia. Peltoaiheissa onkin etuala mitä tärkein. Vesi kaikissa muodoissa elävöittää maisemaa: lähde, kaivo, puro, joki, virta, järvi, meri. Ne kuuluvat tyypillisesti maisemaamme ja ovat kauniita. Tavallisesti joudutaan toteamaan: mikä on tyypillistä, on myös kaunista!

Parhaat vuodenajat ovat nyt käsillä: kesä ja syksy, jotka ovat myös lyhytaikaisimpia. Tunnelmia on runsaasti, eniten värikuvauksellisesti otollisia hetkiä päivän mittaan.

Ihminen ei ole muukalainen maisemassa: hän on muovaillut sen kasvot ja kuuluu sinne, olkoon hän sitten maamies peltotöissään tai puutarhassaan ahertava kesämökkiläinen. Sitä paitsi hän on usein toivottu, liikuteltava lisä.

Mainitsimme aikaisemmin, että valitkaa kuvauspäiväksenne aurinkoinen päivä. Se pätee kin em. kokeilussa, mutta toisaalta voidaan todeta, että **aurinko ei ole välttämätön.** Täyspilvinen taivas voi puolestaan olla väriotoksien kannalta yhtä hyvin edullinen kuin epäedullinenkin. Kun pilvipeite on korkealla, merkitsee tämä lisääntynyttä sinisyyttä taivaanvalossa, siis sinivirhettä. Pilvien ollessa matalalla taivas sen sijaan antaa oivallisen valaistuksen. Tämä tosin edellyttää, että on kysymys voimakasvärisestä aiheesta, joka hätätilassa sietää pitkähkön valotusajan. Sanottu pätee myös sateeseen ja sumuun. Valovastakohtien puuttuminen edellyttää tosin tällöin riittäviä värivastakohtia.

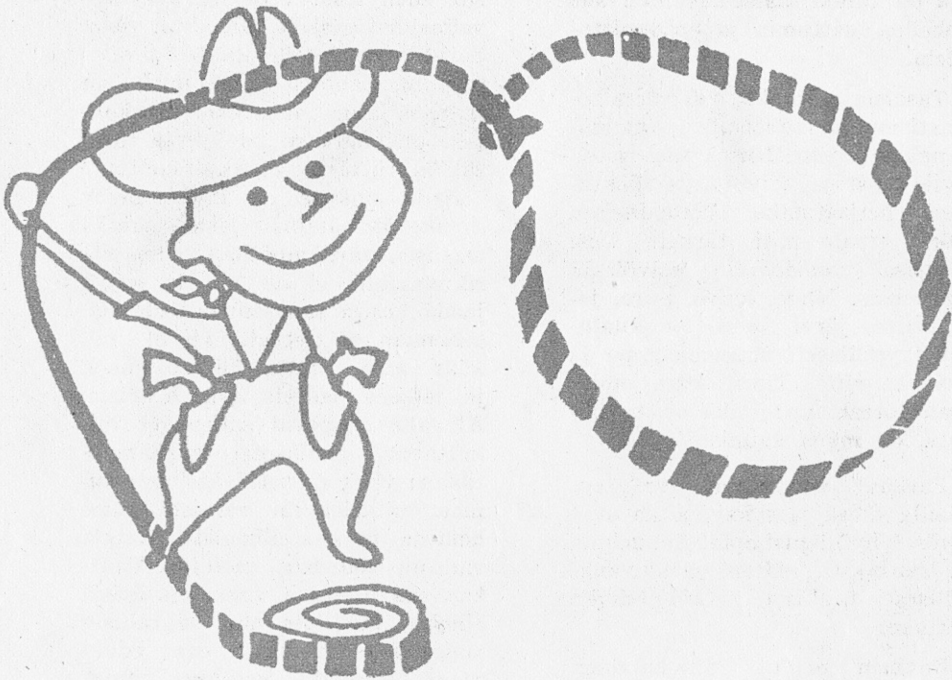
Sade sinänsä on ihanteellinen ilmakehäsuodatin, joka säätää otollisen värilämpötilan, joten värikuvaajalla ei ole mitään syytä jäädä kotiin sadesäällä. Sade sellaisenaan ei tietystikään ole mikään aihe, mutta hetket ennen ja jälkeen sadetta ovat antoisia. Alhaalla riippuvat sadepilvet vaikuttavat edullisesti värilämpötilaan: värit menettävät loistovoimaa, räikeistäkin väreistä tulee hentoja ja pastellimaisia. Kaikki vaihtuu duurista molliin. Valitkaa siis huoletta voimakasvärisiä aiheita. Muulloin niin vaaralliset maisemien vihersävyt ovat edukseen! Muulloin kuolleet pinnat saavat nyt eloa heijastuksista (katot, asfaltti, kiveys jne.) Onnekkain hetki: aurinko liukuu pilven raosta näkyviin ja pehmeä valo tulvehtii esiin sytyttäen tuhansia kimaltelevia valopisteitä. Vastavalosuoja suojelee objektiivia tipahtelevilta vesipisaroilta ja sateenvarjo vielä paremmin. Joka ei ole ottanut värikuvia sadesäällä, ei vielä tiedä, mihin värifilmi pystyy.

Voimme siis todeta, että **kuvausaiheita on jokaisessa maisemassa, kaikkina vuodenaikoina ja ennenkaikkea: jokainen päivä voi olla hyvä valokuvauspäivä. On vain kysymys oikeasta näkemisestä ja totutusta kaavasta poikkeamisesta.**

● TUNTURITURISTIT

YRJÖ METSÄLÄ
KILPISJÄRVI

YASHICA Minister II
24 x 36 mm. Ominaisuuksiensa ryhmässä eniten myyty kamera maassamme. Objektiivi 2,8/45 mm, suljinajat 1—1/500 sek. ja B. Itselaukaisin. Valoarvovalotusmittari, jonka lukema himmentimeen asetettuna säätää automaattisesti oikean aukon, kytketty etäisyysmittari, automaattinen suuntaeron korjaus. 175,—

MINOLTA AL
24 x 36 mm. Objektiivi Rokkor 2/45 mm. Suljinajat 1—1/1000 s. ja B. Itselaukaisin, kytketty etäisyysmittari, kytketty valotusmittari, automaattinen suuntaeron korjaus. 235,—

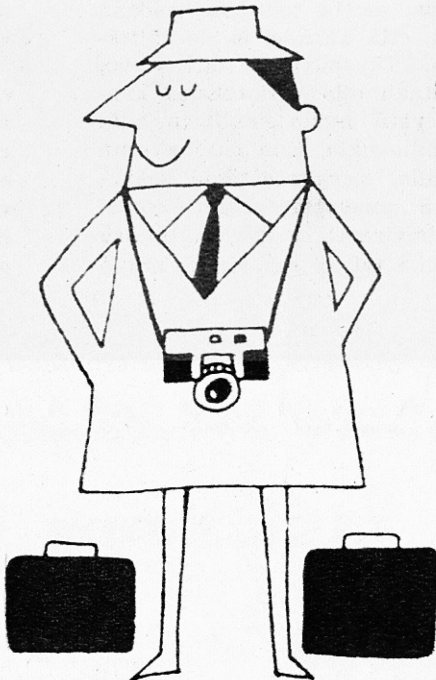
● KAMEROITA

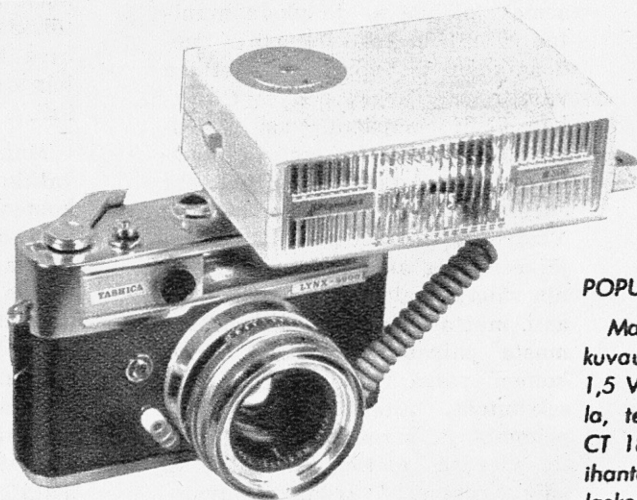
CANON DEMI Rapid
18 x 24 mm. automaattikamera. Rapidlataus. Objektiivi 6-linssinen 1,7/30 mm, suljinajat 1/8—1/500 sek. ja B. CdS-valotusautomatiikka, valotusaika esivalittavissa, samoin haluttu aukko. Etsimessä virhevalotuksen varoitusmerkit, etäisyysasetus sekä himmentimen lukemat. Itselaukaisin. 235,—

CANONET QL 19
24 x 36 mm. Objektiivi 1,9/45 mm. Vain filmi kameraan ja sen pää kiinnittyy automaattisesti vetopuolalle. CdS-valonmittaus, valotusaika esivalittavissa, aukko säätyy automaattisesti, myös haluttun aukon valinta mahdollista. "Tietokeskus" säätää sulkimen siten, ettei se laukea riittämättömässä valossa. Suljinajat 1—1/500 sek. ja B. Itselaukaisin, kytketty etäisyysmitari, automaattinen suuntaeron korjaus. 295,—

YASHICA Half 17 Rapid
18 x 24 mm. Kasetti kameraan ja kuvaus voidaan alkaa. Objektiivi 6-linssinen 1,7/32 mm. Ohjelmoitu automaattisuljin Copal BR 1/30—1/800 sek. ja B. Valotusmittari kytketty sulkimeen ja himmentimeen, osoitin näkyy etsimessä samoin kuin matka-asetuksen osoitin. Itselaukaisin. 185,—

YASHICA Lynx-5000
24 x 36 mm. Kamera vaativankin kuvaajan käteen. Objektiivi 1,8/45 mm. Suljinajat 1—1/1000 sek. ja B. Kytketty CdS-valotusmittari, valotusosoitin sekä kameran päällä, että etsimessä, himmennin- ja suljinarvojen rinnakkaiskytkentä, kytketty etäisyysmittari, automaattinen suuntaeron korjaus. 259,—

POPULAR 300

Mainio valolähde sekä sisä- että ulkokuvauksiin. Yksiosainen, toimii neljällä 1,5 V sauvaparistolla tai verkkovirralla, testattu ohjeluku esim. Agfacolor CT 18 filmille 12 — 14, värilämpötila ihanteellinen 5800 K, suomenkielinen laskentarengas laitteessa, samoin käyttöohje. Hinta 80,—.

Paino paristoineen 420 g.

● PUTKISALAMALAITTEITA

BRAUN F 200

Erittäin pienikokoinen, täystransistoroitu, varustettu NC-akulla. Ohjeluku 14 18 DIN filmille. Paino vain 270 g. Hinta 180,—.

BRAUN F 65

Tehokas kaksiosainen laite, johon voidaan liittää lisälamppu FL 65. Ohjeluku 22 18 DIN filmille. Paino 1 kg. Hinta 239,—.

CORNET VS

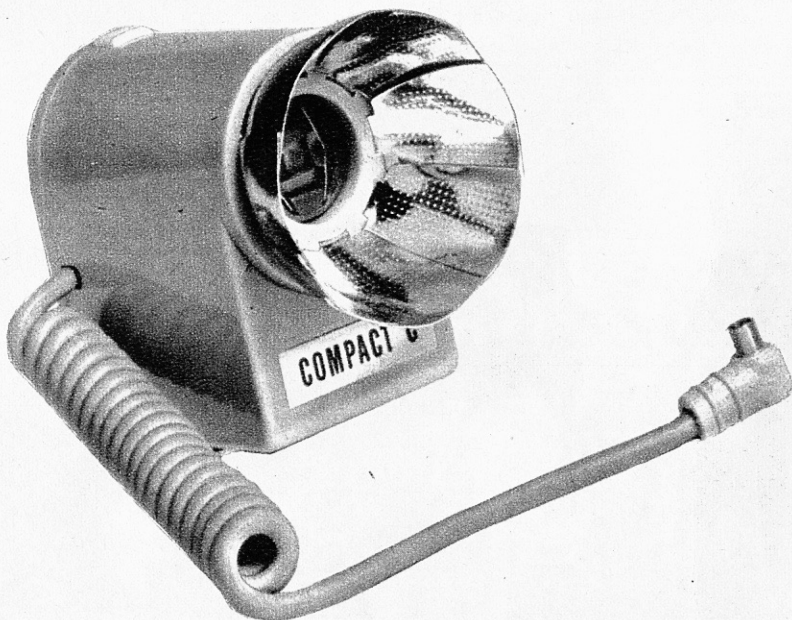
Täystransistoroitu kytkentä, NC-akku- tai paristokäyttöinen, ohjeluku 16—20 18 DIN filmille. Hinta 110,— (latauspistikkeineen).

BRAUN EF 300

Tehokas laite ammatti- tai vaativaan harrastelijakäyttöön. Voimanlähteenä Barix- tai NC-akku, 120 (osateholla 240) välähdystä yhdellä latauksella. Paino akkuineen 2,6 kg.

Barix-akulla varustettuna	*389,—*
NC- " "	*547,—*

Cornet VX, kuten edellinen, mutta voidaan nivelöidyn kiinnitysistukan ansiosta suunnata ylöspäin laitetta kamerasta irroittamatta. Hinta 83,— (ilman latauspistikettä).

POPULAR COMPACT
Pieni ja näppärä, mahtuu hyvin vaikka taskuun. Suunniteltu AG 1- ja lasikantalampuille. Heijastin avautuu nappia painamalla. 15 voltin paristo. Ohjetaulukko himmenninaukon määräämistä varten, suomenkielinen käyttöohje, kotelo. 14,90

● SALAMALAITTEITA

POPULAR
Lasikantalampuille. Toimii 22,5 voltin paristolla. Kiinteärakenteinen kondensaattori, testilamppu, ohjetaulukko himmenninaukon määräämistä varten, suomenkielinen käyttöohje, kotelo. 15,—

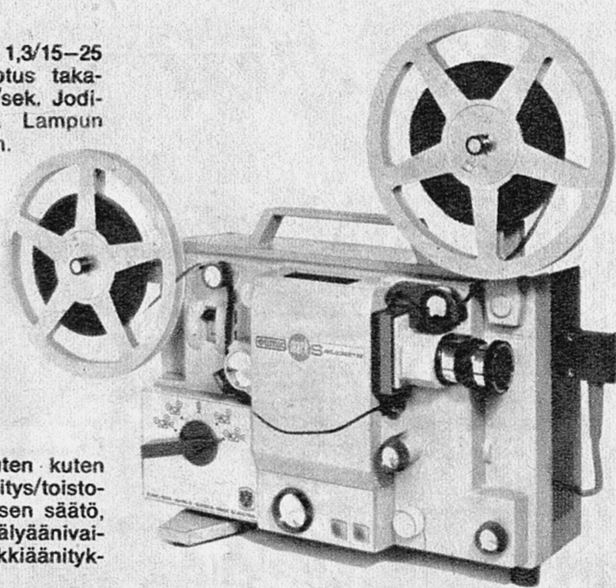
POPULAR II
Kooltaan hiukan edeltäjäänsä POPULARia pienempi. AG 1- ja lasikantalampuille. Toimii 15 voltin paristolla. Testilamppu, ohjetaulukko himmenninaukon määräämistä varten, suomenkielinen käyttöohje. kotelo. 13,90

POPULAR JUNIOR
Pienikokoinen laite, joka on suunniteltu lasikantalampuille siten, että niistä saadaan irti suurin mahdollinen teho. 15 voltin paristo. Ohjetaulukko himmenninaukon määräämistä varten, suomenkielinen käyttöohje, kotelo. 8,90

ON AIKA NAUTTIA LOMAKUVISTA

EUMIG MARK-M Super

Objektiivi Austrovar-zoom 1,3/15–25 mm. Täysautomaattinen pujotus takakelalle, nopeus 18–24 kuvaa/sek. Jodikvartsilamppu 12 V/100 W. Lampun pikakeskitys, kelakoko 120 m.

EUMIG MARK-S 8 mm

Magneettiääniprojektori. Muuten kuten edellinen, mutta lisäksi äänitys/toistopää. Automaattinen yliohjauksen säätö, musiikki/puhe-sekoitus ja hälyäänivaimennus. Mahdollisuus trikkiäänitykseen. Erikoiskidemikrofoni.

● 8 MM:N PROJEKTOREITA

EUMIG MARK-S Super

Magneettiääniprojektori. Kuten edellinen, mutta lisäksi: vaihdettava äänitys/toistopää, automaattinen ylìohjauksen säätö, hälytysäänivaimennus ja musiikki/puhesekoitus. Mahdollisuus trikkiäänitykseen. Varusteisiin kuuluu erikoiskidemikrofoni.

CANON CINESTAR P-8 8 mm ja Super-8

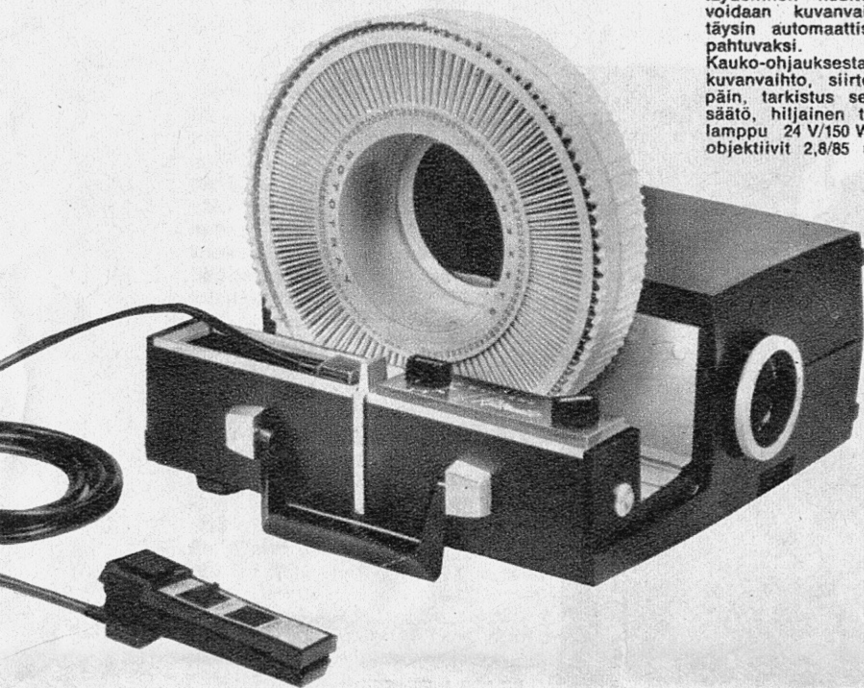
Objektiivi zoom 1,5/15–30 mm. Voidaan esittää normaalia 8 mm sekä Super-8 filmiä kuvaporttiyksikköä muuttamalla. Automaattipujotus, suurin kelakoko 60 m. Nopeudensäätö 10–20 kuvaa/sek. Matalajännitelamppu 8 V/50 W.

BAUER T 1 Super-8

Pienikokoinen Super-8 projektori. Automaattipujotus, nopeudet 18–24 kuvaa sek.

EUMIG MARK-M 8 mm

Objektiivi Eupro-zoom 1,3/15–25 mm, takakelalle ulottuva automaattipujotus, synkronimoottori. Säädettävä kuvanopeus 18–24 kuvaa/sek. Jodikvartsilamppu 12 V/100 W.

SAWYER'S ROTOMATIC N 24 Jod

Muotoilultaan puhdaslinjainen, tekniikaltaan täydellinen kuultokuvanheitin. Kellolaitteella voidaan kuvanvaihto säätää portaattomasti täysin automaattisesti 5–30 sek. välein tapahtuvaksi.
Kauko-ohjauksesta hoidettavissa 5 toimintaa: kuvanvaihto, siirto eteenpäin, siirto taaksepäin, tarkistus sekä takaisinheitto. Korkeussäätö, hiljainen tehokas tuuletin, halogeenilamppu 24 V/150 W. Nauhurikytkentä. Vaihto-objektiivit 2,8/85 mm. – 3,5/150 mm. **415,–**

● KUULTOKUVAHEITTIMIÄ

SAWYER'S 500 R

Objektiivi Slendar 2,8/100 mm. Automaattinen, täydellinen kauko-ohjaus: vain kolmen näppäimen laite kädessänne voitte paikaltanne vaihtaa kuvan eteen- ja taaksepäin sekä terävöittää sen.
Korkeussäätö, tehokas tuuletin, lamppu 220 V/500 W. **230,–**

SAWYER'S 500 RN

Kuten malli 500 R, mutta varustettu 12 V/100 W matalajännitelampulla ja sisäänrakennetulla muuntajalla. **340,–**

SAWYER'S 500 T

Kuten malli 500 R, mutta varustettu sisäänrakennetulla kellolaitteella, jonka avulla kuvanvaihto voidaan säätää automaattisesti portaittain 5–30 sek. välein tapahtuvaksi. **335,–**

● VALMISTUSVÄLINEITÄ

KEHITYSRASIOITA

Jobo Neofin 110
filmikoot: 6 x 9–24 x 36 mm. 20 kuvan, tilavuus 450 cm³ **17,85**
Jobo Universal 110
filmikoot: 6 x 9–24 x 36 mm. 20 kuvan, tilavuus 450 cm³ **14,50**
Jobo Universal 16/160 D
filmikoot: 6 x 9–16 mm., 2 36 kuvan kinofilmiä voidaan kehittää samanaikaisesti, tilavuus 500 cm³ **25,–**
Negus
filmikoot: 6 x 9–24 x 36 mm. 20 kuvan, tilavuus 600 cm³ **12,50**
Sisäosa edelliseen **5,90**
Paterson Universal II
filmikoot: 6,5 x 11–24 x 36 mm. 36 kuvan, tilav. 550 cm³ **17,50**
Paterson Major II
filmikoot: 6 x 9–24 x 36 mm. 20 kuvan, tilavuus 300 cm³ **17,–**
Paterson Douple Major II
kuten edellinen, mutta 2 filmille, tilavuus 600 cm³ **29,50**
Paterson Triple Major II
kuten Major II, mutta 3 filmille, tilavuus 865 cm³ **39,50**
Paterson 35 II
filmikoot: 24 x 36 mm. 36 kuvan, tilavuus 245 cm³ **17,–**

ALKAA OLLA

ALBUMIAIKA KEHYSTYSAIKA ESITYSAIKA

KEHITYSALTAITA

Wiladon	10 x 15 x 4 cm	**1,60**
„	18 x 24 x 6 cm	**3,80**
„	24 x 30 x 6 cm	**7,–**
„	30 x 40 x 10 cm	**19,90**
„	50 x 60 x 12 cm	**48,–**

KUIVATTIMIA

Amateur, kuivauspinta laitteen molemmin puolin. Koot:

24 x 30 cm	**33,50**
30 x 40 cm	**54,50**

Korkeakiiltolevyt edelliseen

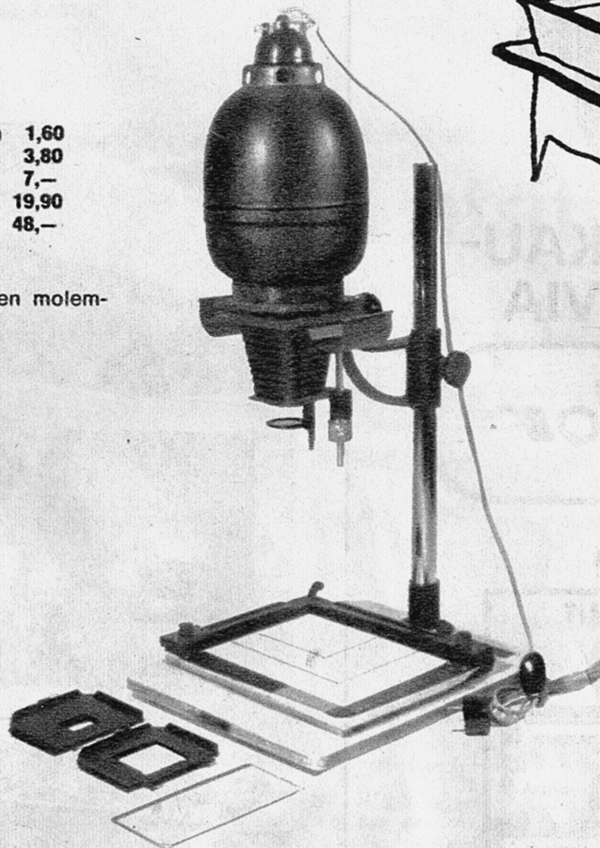
24 x 30 cm	**11,–**
30 x 40 cm	**16,50**

LEIKKUREITA

Ising Prominent, leikkauspituus 25 cm kokometallinen **26,50**
Ising Bella, leikkauspituus 31 cm, kokometallinen **50,–**
Ising Colibri, leikkauspituus 15 cm, kokometallinen **17,–**

VALMISTUSTARVIKKEITA

Teräspinsetti Kaiser N:o 353	**3,10**
jouset edelliseen	**–,45**
Muovipinsetti 1 x 2 kpl Paterson	**2,20**
Kuivauspihdit, Kaiser N:o 330	**5,20**
Kuivauspihdit, Kaiser N:o 331	**25,–**
Lämpömittari	**2,–**
Kumitela, Kaiser N:o 356 12 cm	**4,60**
Kumitela, Kaiser N:o 357 20 cm	**13,60**

AXOMAT
Suurin negatiivikoko 24 x 36 mm. Vakio-objektiivi Belar 4,5/50 mm., viivatarkennus. Yksinkertainen kondensori. Lisävarusteina saatavissa mm. värisuodatinlaatikko ja reprolaite. **229,–**

● SUURENNUSKOJEITA

OPEMUS II A
Suurennuskone 6 x 6 cm sekä sitä pienemmille negatiiveille.
Objektiivi Belar 4,5/75 mm., viivatarkennus. Kaksoiskondensori, objektiivin vaihtomahdollisuus, liikkuvat rajauskehykset.
Saatavissa runsaasti lisävarusteita: värisuodatinlaatikko, reprokuvauslaite, Belar-, Mirar- ja Meopar-vaihto-objektiiveja. **279,–**

PENNANT BABY
Vakiovarusteina suurennusrajaaja 13 x 18 cm, sekä 24 x 36 mm. ja 6 x 6 cm negatiivipidin.

Ilman objektiivia	**122,–**
Objektiivi Rokkor 3,5/50 mm.	**59,40**
„ „ 4,5/75 mm.	**64,–**

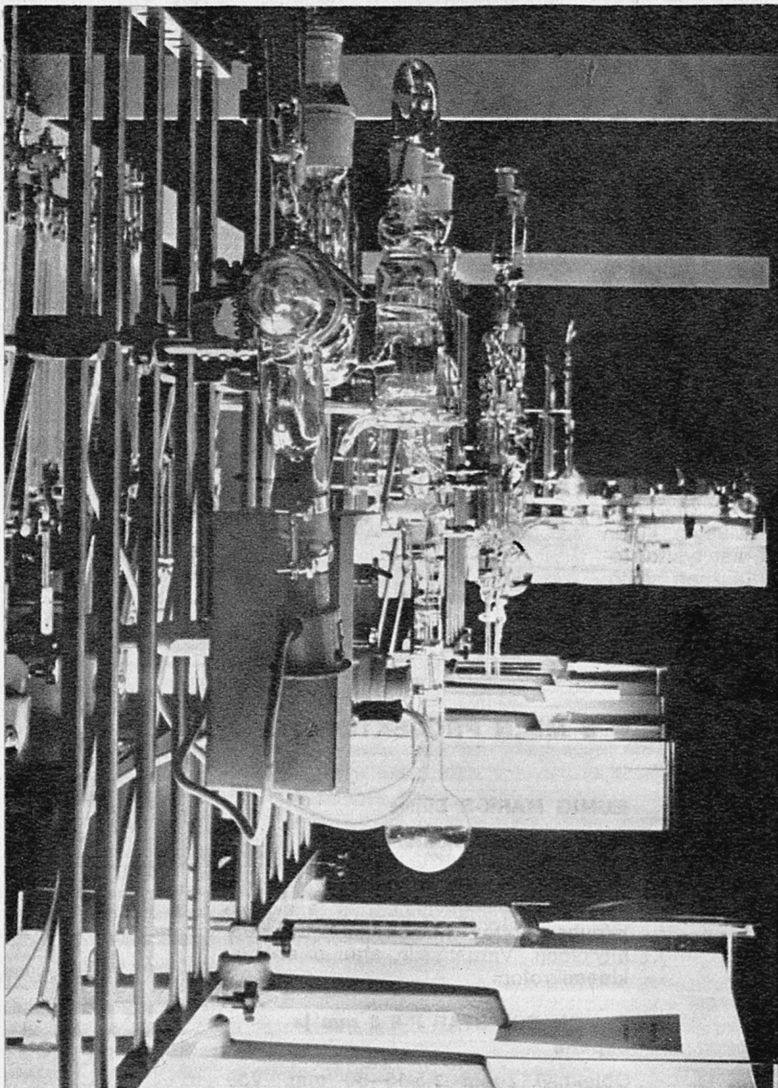
DURST 606
Negatiivikoot 8 mm:stä 6 x 6 cm asti. Objektiivi Durst Componar 4,5/75 mm. tai 50 mm. Negatiivipidin kaikkia negatiivikokoja varten.
Säädettävät rajaajat, pikasiirtovipu. Koje toimii reprolaitteena kääntämällä kondensoria ja käyttämällä Urixo kasettia. Värisuodatinlaatikko. **460,–**

DDR:N VIENTINÄYTTELYN VALOKUVAUSKILPAILU

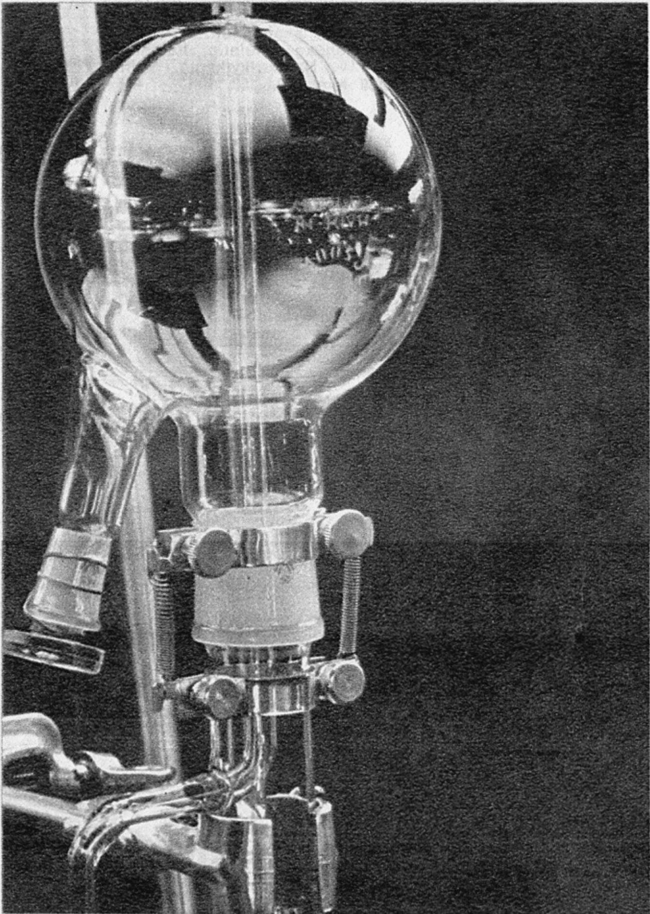
SAKSAN DEMOKRAATTISEN TASAVALLAN VIENTINÄYTTELYN YHTEYDESSÄ HELSINGISSÄ 17—25.5.1966 OLI MYÖS VALOKUVAUSKILPAILU, JOHON SAIVAT OSALLISTUA EM. NÄYTTELYSSÄ KÄVIJÄT. JÄRJESTÄJÄT ETSIVÄT KAUNEINTA NÄYTTELYVALOKUVAA, JOKA SAI OLLA NÄYTTELYSTÄ YLEENSÄ TAI JOSTAKIN ESILLÄ OLEVASTA TUOTTEESTA. MÄÄRÄAIKANA JÄTETTIIN 80 VALOKUVAA. PALKINTOLAUTAKUNNASSA OLI DDR:N KULTTUURIKESKUKSEN EDUSTAJANA HERRA KELLBERG SEKÄ SUOMALAISTEN VALOKUVAUSTARVIKEKAUPPIAIDEN EDUSTAJANA JOHTAJA BISTRÖM JA HRA AHONEN.

EDUSTAVAT PALKINNOT JAKAANTUIVAT SEURAAVASTI.

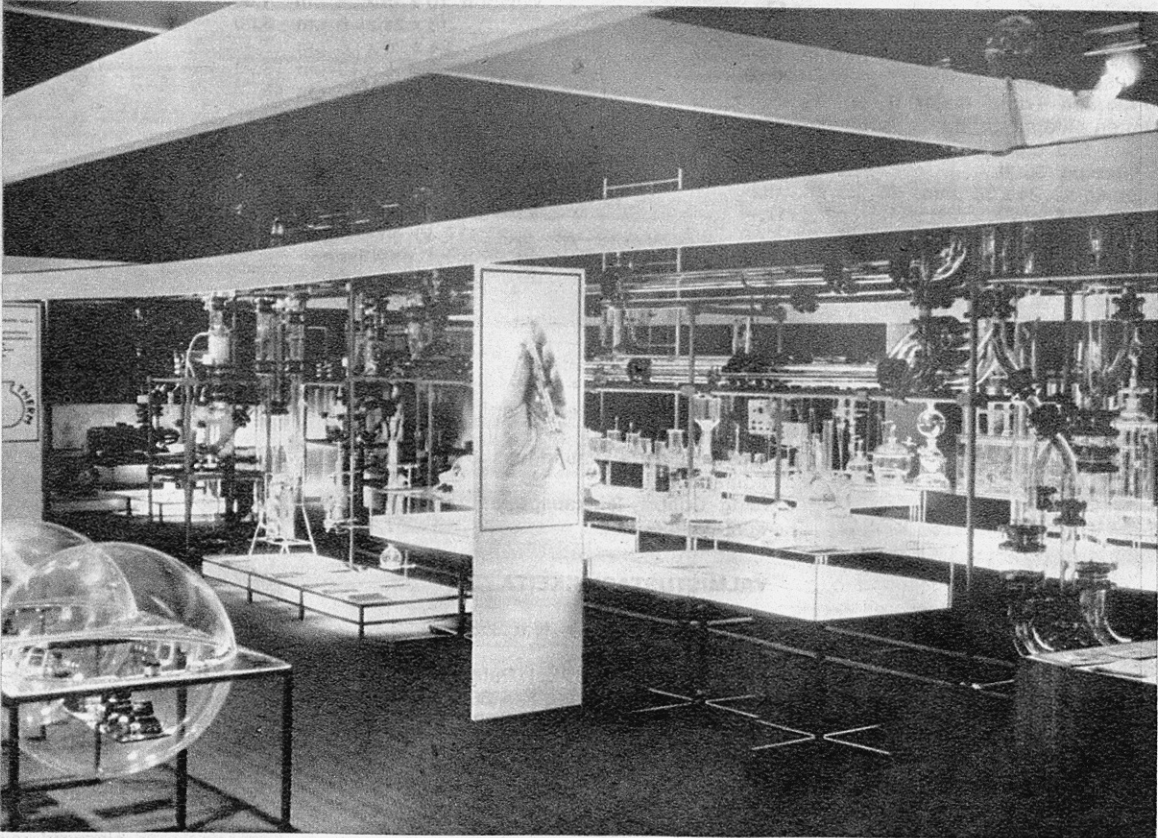
1. ANTERO PÄÄJÄRVI,	ASKISTO	PRAKTICA NOVA M KAMERA
2 REIMA HONGISTO.	HELSINKI	EXA II B KAMERA
3. KAUKO SIMONEN,	"	EXA I A
4. HEIMO HARJU,	VIHTI	JALTA RADIO
5. TEPPO T. TIILIKAINEN	HELSINKI	ORWO FILMEJÄ, ARVON. 200 MK
6. WILLI POSSAUNER,	"	" " " 70 MK
7. RAINER ASPLUND,	"	COCTAIL-SEKOITIN
8. LEO A. SAARI,	"	MATKAHERÄTYSKELLO
9. TEPPO T. TIILIKAINEN	"	VALIKOIMA ORWO FILMEJÄ
10. ANTERO PÄÄJÄRVI,	ASKISTO	" " "
11. RAIMO VÄISÄNEN	JÄRVENPÄÄ	TEATTERIKIIKARI
12. PENTTI PALMU,	HELSINKI	ILMAPUNTARI
13. KAUKO SIMONEN,	"	"

I PALKINTO ANTERO PÄÄJÄRVI ASKISTO

2 PALKINTO REIMA HONGISTO, HKI

3 PALKINTO KAUKO SIMONEN, HKI

ULKOMAILTA

Saksaa on totuttu pitämään johtavana kameroiden valmistusmaana ja kärkiryhmään se eittämättä kuuluukin. Saksaan tuodaan kuitenkin paljon kameroita muualtakin. Vuonna 1965 tuotiin 592 727 kameraa, joka on 247 000 vähemmän kuin vuonna 1964, joten "osta kotimaista" lienee sielläkin kantanut hedelmää...

Mainittakoon tässä samassa yhteydessä, että v. 1965 tuotiin meidän maahamme Saksasta 39 006 kameraa.

xxxx

Todellista valokuvaamoa saavat ihailla ensi photokinassa kävijät, sillä messujen aikana toimii 842 m^2 studio, jossa on uusimmat erikoiskamerat, jalustat, taustaprojektorit, studiosalamalaitteet yms. erikoisvälineet. Siellä työskentelee 9 päivän ajan Charles Wilp ja muut tunnetut valokuvaajat ja he näyttävät havainnollisesti kuinka mainos- ja muotikuvat syntyvät.

xxxx

Vanha ja tunnettu Exakta Varex on saanut jopa omalla nimellään toimivan kilpailijan, joka on Exakta real. Uusi tehdas on jo toiminnassa ja ensimmäisten kameroiden pitäisi ilmestyä markkinoille Länsi-Saksassa heinäkuussa. Ominaisuudet muistuttavat hyvin paljon "oikeata" Exaktaa, mutta m.m. valotusajat poikkeavat, ne ovat 2 — 1 / 1000 sek. sekä tietenkin B + T. Tuotanto on toistaiseksi varsin vaatimatonta, maksimi n. 1 000 kameraa kuukaudessa. Samanaikaisesti Ihagee-tehdas Dresdenissä on lähettänyt ilmoituksen, että "ilmoittakaa lukijoillenne, että Dresden, perinnerikas valokuvauskaupunki on edelleen, kuten ennenkin todellinen Exakta-järjestelmän kotipaikka".

xxxx

Pikalataus näyttää olevan viimeisin uutuuden arvoinen lisäys kameroihin sillä Rapid ja Kodapak menetelmät eivät ilmeisesti tyydytä kaikkia. Canonhan teki ensimmäiseksi näistä poikkeavan QL-järjestelmänsä, jossa voi käyttää kaikkia "normaalikaseteissa" olevia filmejä. Sen jälkeen tuli Konica mukaan omalla järjestelmällään ja nyt on vuorossa Yashica ja Olympus, joilla on omat versionsa pikalataukseen.

xxxx

Higt Speed Ektachromea valmistetaan nyt myös Kodapak-kasetteihinkin, joten näidenkin kameroiden omistajilla laajenee filmin valintamahdollisuus. Tämä on nyt herkin saatavissa oleva filmi Kodapak-kameroita varten.

xxxx

Uutuuksiin vastataan uutuuksilla, sillä viimeisten tietojen mukaan japanilaisilta on tulossa salamalaite, jossa voidaan käyttää tavallisia AG 1 kannalla varustettuja lamppuja, mutta itse laite toimii kuutiosalaman tavoin, joten valokuvaaminen nopeutuu, pikalataukset, automaattivalotukset, kuutiosalamat, pikasalamat....

xxxx

Suomenkieliset käyttöohjeet ovat useissa tapauksissa välttämättömät vieraita kieliä taitamattomilla kameroiden salamalaitteiden ja yms. välineiden ostajille siitäkin huolimatta, että myyjä selostaisi laitteen toiminnan. Kertaselostus pyrkii unohtumaan varsinkin sellaisilta, jotka harvoin joutuvat ko. laitteita tarvitsemaan. Nyt on japanilainen salamalaitteita valmistava tehdas mennyt vielä askelen eteenpäin, sillä Popular 300 sähkösalamalaitteen laskentakiekossa on selvät suomenkieliset merkinnät käyttöohjeen lisäksi, joten jos käyttöohje katoaisikin, niin itse laitteesta näkee aina tarvittavat tiedot. Mainittakoon samalla, että Popular-lamppusalamalaitteet ovat jo kauan olleet varustettuna suomenkielisillä teksteillä ja ehkä hyvän laadun lisäksi nämä pikkuseikat ovat taanneet ko. laitteille hyvän menekin.

photokina

KÖLN
1.–9.10.1966

PHOTOKINA

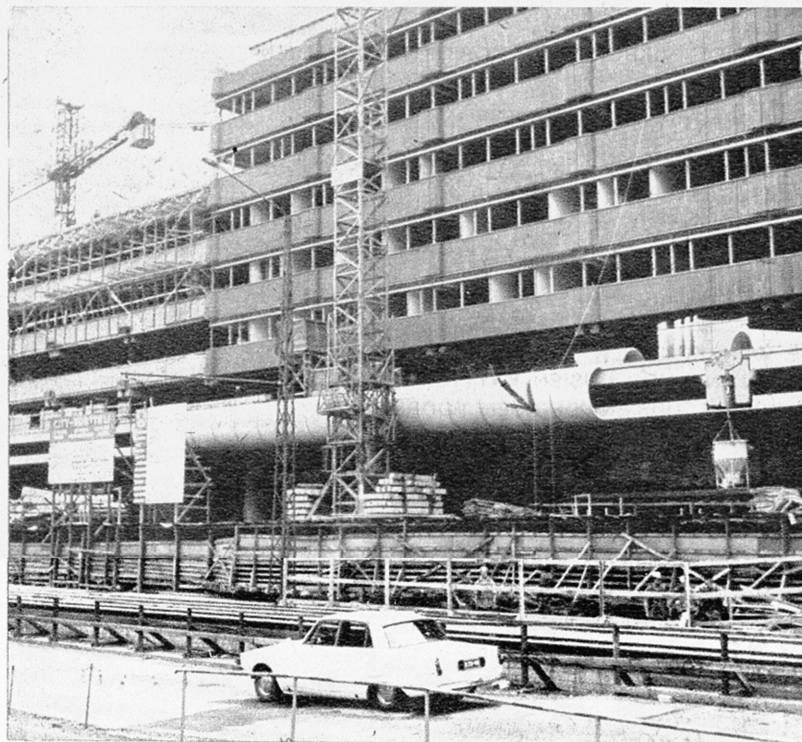
- KAMERAT JA LISÄLAITTEET
- NORMAALI- JA KAITAFILMIKAMERAT JA -PROJEKTORIT SEKÄ LISÄLAITTEET
- KOPIOINTI, SUURENNUS- JA PROJEKTIOKOJEET SEKÄ LISÄLAITTEET, KATSELULAITTEET
- VALOKUVAUS-, KINO- JA PROJEKTIO-OPTIIKKA
- KEINOVALOLAITTEET
- JÄLJENNÖKSET, VALOKOPIOT, MIKROKOPIOT, KOPIOINTI- JA JÄLJENNÖSLAITOKSET
- VALOKUVAUSLABORATORIOT
- FILMIT, LEVYT, PAPERIT, VALOKUVAUSKEMIKALIOT
- ELOKUVATEATTERIN SISUSTUKSET
- YLEISET VALOKUVAUS- JA KINOTARVIKKEET, AMMATTIKIRJALLISUUS, VALOKUVANÄYTTELYT
- FILMINVUOKRAUS

"PHOTOKINA EI OLE VAIN KONEIDEN, LAITTEIDEN JA LISÄTARVIKKEIDEN MARKKINAT; SE ON MYÖS UUSIEN KÄYTTÖMAHDOLLISUUKSIEN, UUSIEN HERÄTTEIDEN, UUSIEN IDEOIDEN FOORUMI.
"photokina" on enemmän kuin vain alan kansainvälinen kauppapaikka. Ainoalaatuiseksi maailman valokuvauksen keskukseksi sen tekevät kuuluisat

"photokina"-valokuvanäyttelyt

Niissä eivät ole esillä taloudelliset tai teknilliset seikat, vaan valokuvan muotokysymykset; juuri näihin pulmiin hakevat miljoonat harrastelijakuvaajat kaikkialla maailmassa ammattimiehen neuvoja.

- "ELÄMÄNILOA"
- "NAISEN SILMIN"
- "20-LUVUN MUOTIA"
- "NUORET MUOTIKUVAAJAT"
- "VÄRITUTKIELMIA"
- "NUORISO JA AMMATTI"
- "ETÄISYYS JA VALOKUVAUS"
- KYMMENEN VUOTTA "WORLD PRESS" VALOKUVAUSTA
- MUOTIA ENNEN ENSIMMÄISTÄ MAAILMANSOTAA
- SAKSAN AMATÖÖRIKUVAAJIEN III KANSAINVÄL. MESTARUUSKILPAILU
- EUROOPAN NUORISON VALOKUVAUS- JA ELOKUVAUSKILPAILUJEN PARHAAT

HELIOKSEN 6. myymälä Helsingissä avataan piakkoin. Tämän myymälän sijaintipaikka ei ole suinkaan uusi. City-käytävässä Helioksella on ollut myymälä kauemmin kuin missään muualla, mutta Cityn alueen rakennustöiden takia myymälän toiminta on ollut keskeytyksissä pari vuotta.

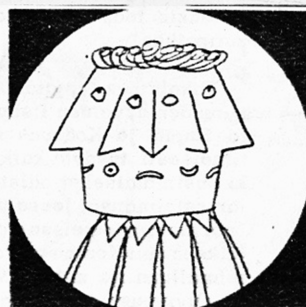
Tänä aikana Cityn tämä osa on "pessyt kasvonsa", sillä alueelle on kohonnut talo, joka tulee olemaan nähtävyys sinänsä. Monimutkaiset rakenneratkaisut ovat omaa luokkaansa. Rautatieasemalta pääsee mahtavaa tunnelia pitkin Kaivokadun alitse suoraan City-käytävään tai tunnelista suoraan rullaportaiden kuljettamana ylemmälle pihatasanteelle, joka tulee olemaan kuin katutaso näyteikkunoineen ja pysäköintitiloineen.

Talo on tältä osin ollut jo muutaman kuukauden harjakorkeudessa, julkisivuja viimeistellään ja sisäpuolet saavat parhaillaan viime silauksiaan. Välittömästi samaan taloon liittyvän City-korttelin kulmaosan työt ovat hieman eri vaiheessa eikä harjakorkeutta ole vielä saavutettu. Tämä rakennusvaihe ei kuitenkaan tule vaikuttamaan City-käytävän myymälöiden avaamiseen

Hëlioksella tulee tavallaan kaksi myymälää, sillä näyteikkunat ja sisäänkäynnit ovat molemmilla tasanteilla. Sisäporras yhdistää myymälät toisiinsa. Toivottavasti voimme jo seuraavassa numerossa esitellä nämä myymälät, joiden tarjoamat palvelumahdollisuudet tulevat niin sijaintinsa puolesta kuin muutenkin muodostumaan jälleen suosituksi paikaksi niin vanhoille Helios-Cityn asiakkaille kuin uusillekin valokuvauksen ystäville.

OLETTEKO MUISTANUT

TEHDÄ
Osoitteenmuutoksen?

Useat lukijamme tuntuvat jatkuvasti ihmettelevän, miksi lehtemme tulee heille kiertoteitse ts. vanhalla osoitteella.

Jotta lehden tulo olisi varmaa ja kitkatonta pyydämme muutosilmoituksensa unohtaneita lukijoitamme tekemään sen nyt allaolevalla kupongilla (painokirjaimin) ja lähettämään sen HELIOS Oy, Box 10 490, Hki 10.

Nimi ....

Entinen osoite ....

....

Nykyinen osoite ....

....

Näppäilijän UUTISET

N:o 3—4. 14. vuosikerta

Valokuvauksen ystäville tarkoitettu erikoisjulkaisu. Ilmestyy n. 8 kertaa vuodessa.

Julkaisija: Valokuvaustarvikkeisto Helios Oy. Helsinki
Päätoimittaja: Laila Partanen.
Toimitus: Mikonk. 13 A 16 puh. 636.605.
Postiosoite: Box 10490 Helsinki 10
Tilausmaksu 1/1 vsk 4,— mk.
Postisiirtotili 24606.

Paasipaino, Helsinki 1966